

»Vse to pomeni velikonočno jagnje: kakor so jedli Izraelci velikonočno jagnje tisto noč, ko jih je Bog rešil iz Egipta, tako jemo mi kristjani ‚žegen‘, ker nas je Jezus rešil od hudega duha —«

» — ki je bil še dosti hujši kakor tisti trdovratni faraon v Egiptu,« dopolni Grahut Jožeta.

Jože bere: »Tu glej nastane velik potres; zakaj angel Gospodov pride z neba, pristopi in odvali kamen in sede nanj. Obličje mu je kakor blisk in obleka mu je bela kakor sneg. Od strahu pred njim strepetajo stražniki in postanejo kakor mrtvi — — —«

»V nedeljo zjutraj, ko solnce vstaja, je pa vstajenje s procesijo!«

Grahut začne bobnati po pločevinasti steni ‚pošte‘: »Bom, bom, bom, bingel, bongel, bingel, bom, aleluja, aleluja!«

Zveličar naš je vstal iz groba;
vesel prepevaj, o kristjan!
Premagana je vsa hudoba,
rešenja tvojega je dan!
Potrta je pekla oblast,
zapoj, kristjan, hvaležno čast!
Aleluja, Aleluja!

S. Darina:

Na cvetno nedeljo.

*V cerkvici naši
bo jutri lepo,
kot v bajnem gozdičku,
kjer oljke cveto.*

*Jezusu — Kralju
vsi bomo peli:
»Slava, hosana«
iskreno veseli.*

*Lepše kot nekdam
v Jeruzalemu
mi okrasimo
cerkvico Njemu.*